

A Kúria
Önkormányzati Tanácsának
határozata

Az ügy száma: Köf. 5013/2018/6.

.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró,

Dr. Horváth Tamás bíró

Az indítványozó: Budapest XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

(1751 Budapest, Pf. 96.)

Az érintett önkormányzat: Budapest Főváros XX. Kerület Pesterzsébet Önkormányzata

(1201 Budapest, Kossuth Lajos tér 1.)

Az ügy tárgya: önkormányzati rendelet törvényességének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Budapest Főváros XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek, víz- és csatornadíj használati díjának bérlőre történő áthárításáról szóló 26/2017. (X. 27.) rendelete 3. §-a törvényt sértő, és ezért azt megsemmisíti. A megsemmisített rendelkezés nem alkalmazható

a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő 6.P.XX.22.488/2017. számú ügyben;

- megállapítja, hogy Pesterzsébet Önkormányzatának az Önkormányzat tulajdonában lévő bérlemények egyes közműdíjainak bérlore való áthárításáról szóló 33/2004. (VI. 9.) Ök. sz. rendelete 1. § (4) bekezdése törvénysértő volt, ezért az nem alkalmazható a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő 6.P.XX.22.488/2017. számú ügyben

- a bírói kezdeményezést a Budapest Főváros XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek, víz- és csatornadíj használati díjának bérlore történő áthárításáról szóló 26/2017. (X. 27.) rendelete vonatkozásában előterjesztett jogalkotási kötelezettség elmulasztásának megállapítására irányuló részében elutasítja.

- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;

- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő 8 napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

[1] Budapest Főváros XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat) a tulajdonában álló .. alatti társasházi lakás bérleti szerződését felmondta és bérlo ellen lakbér. és közüzemi díjtartozás megfizetése iránt pert indított a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróságon. Keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a volt bérlemény elhagyására és lakáshasználati díj megfizetésére, valamint a bérleti szerződéssel kapcsolatos 1 104 119 Ft víz- és csatornadíj megfizetésére. A felperesi önkormányzat a perben előadta, hogy a bérlemény mérőórával nem rendelkezik. A mérőórával nem rendelkező lakások tekintetében felperes és a perbeli ingatlan társasház-közössége közgyűlési határozatával a víz- és csatornadíj összegét a lakás alapterülete alapján Ft/m²-ben határozta meg.

[2] A felperesi önkormányzat az érvényesíteni kívánt jog körében hivatkozott Pesterzsébet Önkormányzatának 33/2004. (VIII. 9.) önkormányzati rendeletének 1. § (4) bekezdésére, valamint a per folyamán hatályba lépett Budapest Főváros XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata Képviselő-testületének 26/2017. (X. 27.) önkormányzati rendeletének 3. §-ára is.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte, a vízdíj összegét sokallta. Előadta, hogy ilyen mennyiségű vizet nem fogyasztott el és a társasházban csőtörés miatt került sor a rendkívüli befizetés előírására.

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

[4] A bíróság a 2018. május 10-én kelt 6.P.20.22.488/2017/17/II. számú végzésével a per tárgyalásának felfüggesztése mellett a Kúriához fordult, mert álláspontja szerint az önkormányzat képviselő-testületének az önkormányzat tulajdonában lévő bérlemények egyes közműdíjainak bérlőre való áthárításáról szóló 33/2004. (VI. 9.) Pesterzsébeti önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.1.) 1. § (4) bekezdése és az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek, víz- és csatornadíj használati díjának bérlőre történő áthárításáról szóló Budapest XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata Képviselő-testületének 26/2017. (X. 27.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.2.) 3. §-a a jelenleg hatályos víz- és csatornadíjnak és lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérlőre való áthárításáról szóló 18/1990. (I. 31.) MT. rendelet (a továbbiakban: MT. rendelet) 2. § (2) bekezdés b) pontjának első francia bekezdésébe ütközik. Mindezek alapján az eljáró bíróság indítványozta, hogy a Kúria az Ör.1. 1. § (4) bekezdését, valamint az Ör.2. 3. §-át semmisítse meg, továbbá kérte annak kimondását, hogy a felperes, mint jogalkotó szerv a víz- és csatornadíj tekintetében a törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségét, az éves normák önkormányzati rendeletben történő megállapítását, az Ör.2. megalkotása ellenére elmulasztotta. A bíróság indítványozta továbbá, hogy a Kúria Önkormányzati Tanácsa hívja fel határidő tűzésével a felperest, mint önkormányzati jogalkotó szervet, hogy e körben rendeletalkotási kötelezettségének tegyen eleget.

[5] A bíróság megállapította, hogy az önkormányzat a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lt.) 35. §-ra hivatkozással alkotott rendeletet. Az Lt. szövegezése a bérbeadó által nyújtott szolgáltatást említi, de szó szerinti értelemben nem a bérbeadó biztosítja a vízszolgáltatást és szennyvízelvezetést, ellenben a gyakorlat ide érti e szolgáltatásokat is. Az MT. rendelet az Lt.-re figyelemmel a bérlőre, mint védendő személyre kedvezőbb feltételeket állapít meg, hogy ne kerülhessen sor korlátlan díj áthárítására, ne lehessen a tulajdon terheit teljes mértékben a bérlőre hárítani.

[6] A bíróság álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazásával kétséget kizáróan megállapítható, hogy az önkormányzatot az Lt. 35. § (1) bekezdése és az MT. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontja alapján rendeletalkotási kötelezettség terheli az éves normák megállapítására vonatkozóan. E rendeletalkotás jog terjedelmét, tartalmát és korlátját az Lt. és az MT. rendelet határozza meg, de figyelemmel kell lenni a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) dologi jogi szabályaira, mint abszolút szerkezeti jogviszonyra és a társasházi törvény ezzel kapcsolatos rendelkezéseire is.

[7] Az MT. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontja szerint azokban a bérleményekben, ahol a vízfogyasztás fogyasztásmérő hiányában nem mérhető, ott az átlagfogyasztást úgy kell meghatározni, hogy a rendeletben meghatározott éves normákat kell a víz- és csatornadíj áthárításának alapjául venni és ezen normát kell az adott településen érvényes víz- és csatornadíj szorzatával megállapítani. A havonta fizetendő díj ennek 1/12 része, mely megállapítást a bérbeadónak a bérlővel közölnie kell. Ezzel ellentétben áll az Ör.1. 1. § (4) bekezdésében kodifikált szabály, mely kimondja, hogy az önkormányzat kisebbségi tulajdonában álló házak lakásai után a bérlő által térítendő víz-, csatornahasználati díj összegét a bérbeadó a társasház közgyűlésének határozata szerint köteles megállapítani. A bíróság szerint az éves norma alkalmazását mellőző norma által elért joghatás tartalmilag a társasház közös költségének, mint a tulajdonost terhelő kötelezettség bérlőre történő áthárításával azonos lehet és nem a bérleti jogviszonyból eredő MT. rendeletben előírt szabályozás.

[8] A bíróság hivatkozása szerint az Ör.1. belső összhangja sem teremthet meg ezen jogszabályhellyel, figyelemmel arra, hogy a 2. §-ban, illetve a mellékletben szerepelnek az MT. rendeletben hivatkozott normák, így az Ör.1. 1. és 2. §-ának összevetésével a normavilágosság elve is sérül.

[9] A perben az önkormányzat érvényesíteni kívánt jogként hivatkozik az Ör.2. 3. §-ára is, mely jogszabály már teljes mértékben mellőzi az éves normák meghatározását, semmilyen éves viszonyszámot nem tartalmaz és nem határozza meg a díj alapjául szolgáló normát, melynek elmaradását a rendelet nem indokolja.

[10] A bíróság álláspontja szerint az önkormányzat az Ör.2. 3. §-ában a magasabb szintű MT. rendeletben írtakkal ellentétes szabályt alkotott és az ott írt rendeletalkotási kötelezettségét is elmulasztotta.

[11] Az ügyben az érintett önkormányzati védíratot nem terjesztett elő.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

[12] Az indítvány részben megalapozott.

[13] Jelen esetben a Kúriának abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az önkormányzat tulajdonában lévő bérlemények esetén a bérlő által fizetendő víz- és csatornadíj megállapításának az Ör.1., illetve Ör.2. szerinti rendszere összhangban van-e az önkormányzati jogalkotó számára biztosított felhatalmazással.

[14] Az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése szerint feladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot.

[15] A bérlő által fizetendő víz- és csatornadíj megállapításának szabályozási keretét – és ezzel együtt az önkormányzati jogalkotásra vonatkozó felhatalmazást – központi szinten az MT. rendelet biztosítja. Az MT. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a díjmegtérítés havi összege azokban a bérleményekben, amelyekben a vízfogyasztás nem mérhető, az önkormányzat tulajdonában álló lakás esetében az önkormányzat rendeletében meghatározott víz- és csatornadíj áthárítására vonatkozó éves normák, valamint a településen érvényes víz- és csatornadíj szorzatának egytizenketted része; minden más bérlemény esetén a felek megállapodásának megfelelő összeg, ennek hiányában az önkormányzat rendeletében meghatározott víz- és csatornadíj áthárítására vonatkozó norma figyelembevételével megállapított összeg.

[16] Az Ör.1. jelen ügy szempontjából releváns rendelkezései a következőket tartalmazzák:

„1. § (1) A rendelet hatálya Pesterzsébet közigazgatási határain belül [...] az önkormányzati tulajdonú és bérbeadás útján hasznosított lakásokra, nem lakás céljára szolgáló helyiségekre, illetőleg az azokhoz tartozó területre terjed ki.

[...]

(3) A rendelet előírásait kell alkalmazni olyan vegyes tulajdonú házak esetén is, ahol az önkormányzati tulajdonrész meghaladja az ötven százalékot.

(4) Az önkormányzat kisebbségi tulajdonában álló házak lakásai után a bérlő által térítendő víz-, csatornahasználati díj összegét a bérbeadó a társasház közgyűlésének határozata szerint köteles megállapítani.

2. § (1) A bérlők a közüzemi vízfogyasztásér és csatornahasználatért a bérbeadónak – a lakbéren (helyiségbéren) felül – díjmegtérítést kötelesek fizetni.

(2) A díjmegtérítés havi összege azokban a bérleményekben, amelyekben a vízfogyasztás

a) mérhető

– az előző – egy teljes éves időtartam alatti – évben mért vízfogyasztás alapján meghatározott víz- és csatornadíj egytizenketted része,

b) nem mérhető

– a jelen rendelet mellékletében meghatározott víz- és csatornadíj áthárítására vonatkozó éves normák, valamint a településen érvényes víz- és csatornadíj szorzatának egytizenketted része;”

[17] Megállapítható, hogy az Ör.1. rendszerében – a bérlő által fizetendő közműdíjak mértékének meghatározása szempontjából – az önkormányzati tulajdonú bérlemények három kategóriája különböztethető meg: 1.) 100%-os önkormányzati tulajdonban lévő lakás, illetve nem lakás céljára szolgáló helyiség [Ör.1. 1. § (1) bek.]; 2.) többségi önkormányzati tulajdonban lévő, vegyes tulajdonú házak [Ör.1. 1. § (3) bek.]; és 3.) az önkormányzat kisebbségi tulajdonában álló házak lakásai [Ör.1. 1. § (4) bek.].

[18] Az 1.) és a 2.) kategóriákra egyértelműen az Ör.1. 2. § (2) bekezdésében és az abban hivatkozott mellékletben foglalt díjfizetési szabályok vonatkoznak, tekintettel arra, hogy az Ör.1. 1. § (1) és (3) bekezdései az Ör.1. tárgyi hatályáról, illetve az Ör.1. (további) előírásainak alkalmazásáról rendelkeznek 1.) és a 2.) kategóriák vonatkozásában. Az Ör.1. 2. § (2) bekezdésének b) pontja az MT. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontjával összhangban állapítja meg a díjmegtérítés havi összegét azokban a bérleményekben, amelyekben a vízfogyasztás nem mérhető.

[19] Ezzel szemben az Ör.1. § (4) bekezdése – a 3.) kategória vonatkozásában – az Ör.1. 2. § (2) bekezdése szerinti főszabálytól eltérő díjfizetési szabályról rendelkezik. Ennek értelmében ugyanis a bérlő által térítendő víz-, csatornahasználati díj összegét a bérbeadó a társasház közgyűlésének határozata szerint köteles megállapítani. A Kúria ebben a tekintetben osztja a bírói indítvány következtetését, amely szerint az Ör.1. 1. § (4)

bekezdésében foglalt szabály, amely a díjfizetés mértékének meghatározása során mellőzi az éves norma alkalmazását, ellentétes az Mt. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazással.

[20] A Kúria osztja az indítványozó jogbiztonsággal kapcsolatos álláspontját is. Az Ör.1. 2. §-a az MT rendelet 2. §-ában foglaltakat lényegében megismétli. Mindemellett az Ör.1. 1. § (4) bekezdése ezzel ellentétes szabályt tartalmaz. A belső összhang hiánya jogalkalmazói bizonytalanságot eredményez. Ezt oldotta fel a Kúria az Ör.1. 1. § (4) bekezdése jogszabályellenességének megállapításával.

[21] Az Ör.2. jelen ügy szempontjából releváns 3. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„Társasházban lévő önkormányzati tulajdonú bérlemény esetében a fizetendő víz- és csatornadíj havi mértéke a társasházi közgyűlés mindenkor közös költség megállapítására vonatkozó határozatában elfogadott víz- és csatornadíjra vonatkozó havi összeg, azaz a társasházi közgyűlési jegyzőkönyvben foglalt vízőrás és vízőra nélküli havi társasházi közös költség összegének különbözete, vagy a társasház által az adott albetétre meghatározott összegű víz- és csatornadíj.”

[22] Hasonlóan az Ör.1. 1 § (4) bekezdéséhez, az Ör.2. 3. §-a mellőzi az MT. rendelet 2. § (2) bekezdés b) pontja szerinti éves norma alkalmazását a bérlők által fizetendő víz- és csatornadíj mértékének meghatározása során. A Kúria erre tekintettel, összefüggésben az Ör.1.-gyel kapcsolatban fent kifejtett indokokra is, megalapozottnak találta az indítványozó bíróság álláspontját, amely szerint az Ör.2. 3. §-a ellentétes az MT. rendeletben foglaltakkal. (A Kúria megjegyzi, hogy az Ör.2. már nem is tartalmaz olyan rendelkezést, mint az Ör.1. 2. §-a.)

[23] A Kúria álláspontja szerint nem lehetséges a fentiekől eltérő következtetésre jutni – sem az Ör.1., sem az Ör.2. vonatkozásában – az Lt. rendelkezései alapján sem. Az Lt. 35. § (1) és (2) bekezdései értelmében a bérbeadó által nyújtott külön szolgáltatás bérlő által fizetendő díját önkormányzati rendelet, illetőleg más jogszabály keretei között a bérbeadó állapítja meg. Az önkormányzati rendeletalkotás speciális feltételeit pedig ezen általános felhatalmazáshoz képest az Mt. rendelet 2. § (2) bekezdése tartalmazza. Az Lt. 91/A § 18. a) pontja szerint e „külön szolgáltatások” körébe tartozik a vízellátás és a csatornahasználat biztosítása. Az Lt. rendelkezései tehát szintén nem értelmezhetők úgy, mint amelyek az Mt. rendelet előírásaitól eltérő szabályalkotásra adnak felhatalmazást az önkormányzati jogalkotó számára.

[24] A Kúria megjegyzi továbbá, hogy a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény szintén nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely kivonná a társasházak tekintetében a bérlőre hárítandó víz- és csatornadíj meghatározásának szabályait az általános szabályok alól és

lehetővé tenné, hogy önkormányzati rendelet az éves norma meghatározását mellőzve, kizárólag a társasház közgyűlési határozatában foglaltak alapján állapítsa meg ezen közüzemi díjakat.

[25] A Kúria a fenti indokolás alapján a Kp. 146. § (1) bekezdés a) pontja szerint az Ör.1. 1 § (4) bekezdése és az Ör.2. 3. §-a jogszabályba ütközését megállapította, ezért a jelenleg is hatályban lévő Ör.2. 3. §-át megsemmisítette. Elrendelte továbbá e rendelkezések alkalmazásának tilalmát az indítványozó bíróság előtt folyó egyedi ügyben.

[26] A Kúria ugyanakkor nem vizsgálta érdemben a bírói indítvány azon részét, amely szerint az Ör.2. esetében az önkormányzat – MT. rendeletben előírt – jogalkotási kötelezettségének elmulasztása felmerül. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 148. § (1) bekezdése értelmében a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárást a törvényességi felügyeleti szerv indítványozhatja. A törvény indokolása pedig egyértelművé teszi, hogy ez a törvényességi felügyeleti szerv kizárólagos joga. A helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárás tehát bírói indítvánnyal – a Kp. hatálybalépését követően – nem kezdeményezhető. A bírói indítvány erre vonatkozó részét tehát a Kúria érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

Az döntés elvi tartalma

[27] *Az önkormányzat a tulajdonában álló, vízmérő órával nem rendelkező társasházi lakás esetében is rendeletben köteles megállapítani a víz- és csatornadíj áthárítására vonatkozó éves normákat függetlenül attól, hogy a lakóházban milyen tulajdoni részesedése van.*

[28] *A helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárás kezdeményezése a törvényességi felügyeleti szerv kizárólagos joga, az a Kp. hatálybalépését követően bírói indítvánnyal sem kezdeményezhető.*

Záró rész

[29] A Kúria az indítványt a Kp. 141. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] A Kúria a törvényellenesség jogkövetkezményeit a Kp. 146. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[31] A Magyar Közlönyben történő közzététel a Kp. 146. § (2) bekezdésén, a helyben történő közzététel a Kp. 142. § (3) bekezdésén alapul.

[32] A megsemmisített rendelkezésnek a folyamatban lévő ügyben és általános alkalmazási tilalmát a Kp. 147. § (1) bekezdése mondja ki. Az általános alkalmazási tilalom mellőzését a Kp. 147. § (2) bekezdése alapján a jogbiztonság védelme indokolja.

[33] Jelen eljárásban a Kp. 141. § (4) bekezdése alapján az önkormányzati rendelet törvényességének vizsgálatára irányuló eljárásban a feleket teljes költségmentesség illeti meg és saját költségeiket maguk viselik.

[34] A határozat elleni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja és 146. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. július 10.

Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

**A KÚRIA
Önkormányzati Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Köf.5013/2018/8.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró,

Dr. Horváth Tamás bíró

Az indítványozó: Budapest XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

(1751 Budapest, Pf. 96.)

Az érintett önkormányzat: Budapest Főváros XX. Kerület Pesterzsébet Önkormányzata

(1201 Budapest, Kossuth Lajos tér 1.)

Az ügy tárgya: önkormányzati rendelet törvényességének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa Budapest Főváros XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek, víz- és csatornadíj használati díjának bérlore történő áthárításáról szóló 26/2017. (X. 27.) rendelete és Pesterzsébet Önkormányzatának az Önkormányzat tulajdonában lévő bérlemények egyes közműdíjainak bérlore való áthárításáról szóló 33/2004. (VI. 9.) Ök. sz. rendelete törvényességi felülvizsgálata tárgyában meghozott, 2018. július 10-én kelt Köf.5013/2018/6. számú határozata kiegészítése tárgyában az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

kiegészítő határozatot:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf.5013/2018/6. számú határozata indoklásának [11] pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyben az érintett önkormányzat védiratot terjesztett elő. Védiratában előadta, hogy álláspontja szerint az Mt. rendelet vitatott rendelkezése többféleképpen is értelmezhető. Nem egyértelmű, hogy az Mt. rendelet 2. § (2) bekezdésének b) pontját milyen esetekben kell alkalmazni, az sincs körülhatárolva, hogy pontosan mit jelent, jogilag miként definiálható az éves norma, így az sem állapítható meg, hogy az önkormányzati rendelet szabályai ütköznek az Mt. rendelettel. Emellett az életviszonyok jelentősen meghaladták az Mt. rendeletet, a társasházak létrejöttével alkalmazása célszerűtlenné vált és a bérlok számára igazságtalan fizetési módot ír elő az önkormányzatok részére; a védirat kifejti mindennek részletes indokait is. Az önkormányzat utalt arra is, hogy Erzsébetváros Önkormányzata és Zuglói Önkormányzata hasonló szabályozást alkalmaz, valamint, hogy az Mt. rendelet az

állampolgári jogok országgyűlési biztosának jelentése szerint a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik. Előadta továbbá, hogy álláspontja szerint nem állapítható meg a rendeletalkotási kötelezettség elmulasztása.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf.5013/2018/6. számú határozatának indoklását a következő pontokkal egészíti ki:

„[27] A fentiek fényében nem megalapozott az önkormányzat azon érve, mely szerint pontosan nem definiálható az éves norma jelentése és a jogszabályütközés mibenléte, tekintve, hogy az Ör.1. 2. § (1) b) pontja maga is alkalmazza az éves normát, mint szabályozási eszközt az 1.) és a 2.) kategóriákba tartozó önkormányzati tulajdonú bérlemények tekintetében.

[28] Az a körülmény, hogy az életviszonyok az Mt. rendelet hatályba lépése óta jelentősen megváltoztak, valóban ésszerű indoka lehet a jogszabály-módosításnak. Mindaddig viszont, amíg ez nem történt meg, a Kúria Önkormányzati Tanácsának nincs lehetősége az éves norma szerinti díjmeghatározás eltörlését megalapozó indokok figyelembevételére, az Ör.1. és Ör.2. más jogszabályba ütközését csakis a hatályos jogszabályi környezet (a jelenleg hatályos Mt. rendelet) alapján vizsgálhatja.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

A kiegészítő határozat ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Budapest Főváros XX. kerület Pesterzsébet Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat) a Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5013/2018/6. számú határozatával szemben határozat kiegészítése iránti kérelmet terjesztett elő. Kérelmében előadta, hogy önkormányzati rendeleteinek felülvizsgálata iránt folyó nemperes eljárásban a Kúria Önkormányzati Tanácsának felhívására határidőn belül védíratot terjesztett elő. Mindezek ellenére a határozat [11] pontjában iratellenesen az szerepel, hogy az önkormányzat védíratot nem terjesztett elő. Az önkormányzat a Közigazgatási Perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 28. § (2) és (3) bekezdésére, valamint a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 355. § (2) bekezdésére hivatkozással kérte a Köf.5013/2018/6. számú határozat kiegészítését.

A Kp. 139. § (1) és 140. § (1) bekezdései értelmében az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló indítványra a keresetlevél szabályait kell alkalmazni, a normakontroll sajátosságaira figyelemmel. A Kp. 28. § (2) és (3) bekezdései értelmében a keresetlevélre és a védíratra, a beadványok szabályait; a beadványokra pedig a polgári perrendtartás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A Pp. 355. § (2)

bekezdése értelmében, ha a bíróság az ítéletben nem rendelkezett olyan kérdésről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a hiányosság észlelését követően haladéktalanul pótolja. Tekintettel a védiratnak az önkormányzati normakontroll eljárásban elfoglalt jelentőségére, a Kúria Önkormányzati Tanácsa a Kp. 139. § (1) és 140. § (1) bekezdései, 28. § (2) és (3) bekezdései, valamint a Pp. 355. § (2) bekezdése alapján úgy ítélte meg, hogy a Köf.5013/2018/6. számú határozatának a rendelkező rész szerinti módosítása, illetve kiegészítése szükséges.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a fentiekre figyelemmel a Köf.5013/2018/6. számú határozatának indokolási részét kiegészítette.

Tekintettel arra, hogy a Kúria a Köf. 5013/2018/6. számú határozatát a Magyar Közlönyben közzétette, a kiegészítő határozat közzétételéről is rendelkezett a Kp. 146. § (2) bekezdése, és a Kp. 142. § (3) bekezdése alapján.

A határozat elleni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja és 146. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. szeptember 12.

Dr. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő